

Landbrugsøjemed og til mange andre Formaal stemt ud, vil jeg opfordre Tingets Medlemmer til at stemme for, at denne Bevilling gaar ud. Det ser ikke godt ud, at vi under de Forhold, vi nu have, hvor det gælder om at spare i alle Retninger, sætte Nybevillinger ind af denne Art.

Alfred Christensen: Blandt os, der staa udenfor Regeringspartiet, har det længe været bemærket, at der indenfor Regeringspartiet fandtes nogen Uro og Misfornøjelse og modstridende Meninger, der ved en eller anden Lejlighed give sig Udslag, men vi ere ikke desto mindre meget forbavsede over, at det netop skulde give sig Udslag ved denne Bevilling paa 500 Kr. til Støtte for Barberernes Fagskole, endda i Provinserne. Vi have gransket, men vi have ikke kunnet finde ud af den storpolitiske Betydning, der aabenbart maa være i den foreliggende Sag. Det viser ogsaa Forhandlingerne her. De Hundredetusinder og Millioner, der have været til Forhandling i Dag, gaa alle sammen glat igennem, men om de 500 Kr. til Barberernes Provinskole er der en bitter Strid. Medens de andre have diskuteret, har jeg imidlertid benyttet Lejligheden til at se, om jeg kunde finde en rimelig Aarsag og Anledning til, at 5 Medlemmer indenfor Reformpartiet have turdet vove at fremkomme med et saadant Forslag om, at denne Bevilling skulde udgaa. Jeg har ikke kunnet finde andet, end at de alle 5, saavidt jeg kan se, ikke have Brug for Barberer, men alle sammen lade Skægget staa. Det er naturligvis overfor Barberstanden en Slags Livsassurance, men alligevel synes jeg, at det er en meget daarlig Motivering. (Afbrydelse af *H. L. Jørgensen*: Jeg har dog ikke Fuldkæg!) Det ærede Medlem har aldrig haft Skæg i sit Ansigt. Jeg vil derfor anbefale, at vi ikke tage Hensyn til de 5 Herrer's Forslag. Jeg synes, at Forlangendet om de 500 Kr.'s Tilskud er saa vel motiveret, at der ikke kan siges det ringeste derimod, og at det vilde være Uret at nægte Barbererne denne Støtte, som der ganske sikkert er Trang til, og som det er en Nødvendighed, at de faa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister om, at hvordan det end gik med denne Bevilling, var det ham en Glæde, at Indenrigsministeren ikke havde sat sin Portefeuille ind paa at bevare de 500 Kr. til Barbererne. Jeg maa sige, at

jeg har ikke noget imod at beholde den nuværende Indenrigsminister, i alt Fald indtil videre, og jeg er glad ved, at Indenrigsministeren gav sit Ord med til Støtte for Barberernes Interesser, men jeg havde for mit Vedkommende ikke noget imod, om Indenrigsministeren havde givet sit Ord den fornødne Støtte og det fornødne Eftertryk ved at sige, at Ministeren stod og faldt med Barbererne. Saavidt jeg kan se paa den ærede Indenrigsministers Ansigt, er han en Mand, der har meget Brug for en meget dygtig og rolig Barber, og jeg vil raade den højtærede Indenrigsminister til ikke at gøre de københavnske Barberer nervøse eller urolige paa Haanden ved den Slags Forslag som Mindretallets. Dette Forslag om 500 Kr. til en Barberskole har i Virkeligheden herude i det hele store Forsamlings Sympati, og det vil gøre mig meget ondt, om det alene som Demonstration indenfor Reformpartiet skulde udvikle sig paa en saadan Maade, at Barbererne skulde lide Skade derved.

Zahle: Den ærede Ordfører drog af min Bemærkning om, at det havde været nødvendigt for mig at gaa meget forsigtigt til Værks, naar jeg stilede efter at skaffe mig paalidelige Oplysninger angaaende Den sjællandske Bondestands Sparekasse, den Slutning, at saa maatte man ogsaa erkende, at han som Indenrigsminister maatte være meget forsigtig. Men der er Forskel paa Kong Salomon og en ussel Jørgen Hattemager, og den højtærede Indenrigsminister og jeg var paa ingen Maade ens stillede. For det første vidste den daværende Indenrigsminister med Bestemthed, at der paa Den sjællandske Bondestands Sparekasses Regnskab ikke var opført et Laan paa 3 Mill. Kr. i Nationalbanken. Jeg havde kun Rygter at holde mig til i denne Henseende, ganske vist Rygter, som jeg mente var saaledes underbyggede, at jeg ansaa dem for paalidelige, men jeg havde ikke Sikkerhed, og derfor var det, at jeg maatte gaa forsigtigt frem, og derfor maatte jeg spørge, hvilke Sparekasser der havde været inspicerede i de sidste 4 Aar, for derigennem at faa at vide, om Den sjællandske Bondestands Sparekasse havde været det eller ej. Og da jeg fik den fejlagtige Oplysning, at denne Sparekasse havde været inspiceret, maatte jeg sige til mig selv og til de Mennesker, jeg havde talt med om denne Sag: Det kan ikke nytte noget, de Rygter, som komme os for Øre om, at